

CZESLAW KOZON

ROMERSK-KATOLSK BISKOP AF KØBENHAVN
GL. KONGEVEJ 15
DK-1610 KØBENHAVN V

MODTAGET

20 NOV. 2006

13.76
Den Centrale Indlevering

København, den 20. november, 2006,

Til Folketingets kirkeudvalg,
Christiansborg,

Hermed vil jeg gerne orientere udvalgets medlemmer om indholdet af et høringssvar, som er sendt til integrationsministeriet.

Med venlig hilsen

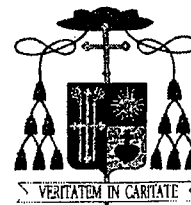
✘ Czeslaw Kozon
Biskop

CZESLAW KOZON

ROMERSK-KATOLSK BISKOP AF KØBENHAVN

GL. KONGEVEJ 15

DK-1610 KØBENHAVN V

Integrationsministeriet
Som ønsket sendt pr. mail til
lovkontoret@inm.dk og swe@inm.dk.

København, den 18. november 2006

Høringssvar vedr. udkast til lov om ændring af udlændingeloven, Deres j.nr. 2006/4000-78

---

§ 1, nr. 5 i det påtænkte lovforslag (indførelse af forudgående danskprøve for religiøse forkyndere, missionærer og medlemmer af religiøse ordenssamfund) vil i tilfælde af vedtagelse medføre store og omvæltende vanskeligheder for Den katolske Kirke i Danmark. Overordnet vil det betyde en ændring af en praksis, som har været gældende siden indførelsen af grundloven i 1849, og rent konkret medføre mange hindringer for Den katolske Kirkes virke her i landet og dermed for den kirkelige betjening af landets ca. 37.000 katolikker.

Af de 86 katolske præster og diakoner er kun 22 danskfødte. Da vore 50 menigheder har stor geografisk spredning, vil en betjening med kun danske præster og diakoner ikke realistisk kunne opretholdes. Blandt de ca. 190 ordenssøstre er andelen af danskfødte endnu mindre. En vedtagelse og implementering af forslaget vil i praksis føre til en væsentlig reduktion i antallet af katolske præster og søstre i Danmark.

En god halvdel af alle kristne i verden er katolikker, og da mobiliteten blandt mennesker er stor, vil der også i Danmark altid være et væsentligt antal udenlandske katolikker; nogle vil kun være her for en begrænset tid og derfor ikke lære dansk; andre vil trods fuld integration i øvrigt gerne bevare kontakten med oprindelseslandets religiøse former – ganske som danske, der i den store verden besøger Dansk Kirke i Udlandet. Endvidere vil mange ældre udlændinge og flygtninge ikke være i stand til at lære dansk. Den katolske Kirke i Danmark har et ansvar for den kirkelige betjening af alle disse medlemmer og har derfor etableret et omfattende tilbud af gudstjenester og sjælesorg på fremmede sprog. Selv om vi gerne ser, at de præster, der betjener disse grupper også lærer dansk, er det ikke absolut påkrævet for at kunne løse deres opgave. Et lovmæssigt krav om danskundskaber forud for ansøgning om opholdstill-

delse vil reelt gøre det umuligt at finde et tilstrækkeligt antal præster til disse fremmedsprogede grupper.

De fleste ordenssøstre kommer til Danmark for at engagere sig i et arbejde, hvor dansk er arbejdssproget. Dog er der undtagelser. Moder Teresa af Calcutta's søstre, Kærlighedens Missionærer, som har virket i Danmark i mere end 10 år, udfører deres mission blandt samfundets fattige og svage, selv om de ikke taler perfekt dansk. Da de jævnligt forflyttes, er tilegnelse af dansk sprog ikke deres første prioritet. En gennemførelse af lovforslaget ville berøve Den katolske Kirke i Danmark, men også det danske samfund et vigtigt kristent og socialt vidnesbyrd.

Selv om gode dansk kundskaber absolut er en fordel, som vi i Den katolske Kirke gør meget for at understrege vigtigheden af, er det ikke for alles vedkommende en absolut betingelse for at kunne udføre en meningsfyldt opgave. Det gælder ikke mindst de mange ordenssøstre og blandt dem især de kontemplative. Deres opgaver inden for kloster- og ordenssamfund er en vigtig del af Den katolske Kirkes virke og identitet. Birgittasøstrenes tilbagekomst til Maribo, hvor deres nye kloster har vakt almindelig glæde på egnen, ville næppe være opnået, hvis den påtænkte lovregel havde været gældende.

Trosfrihed nævnes som én af de ting, en udenlandsk ansøger skal være vidende om; men forslaget til lovændring tenderer i retning af en praktisk indskrænkning af trosfriheden. Det er ikke tilstrækkeligt at sige, at man som katolik har lov til at bo, virke og leve sin religion i Danmark, hvis det bliver vanskeliggjort at få det fornødne antal præster og søstre hertil fra udlandet.

I mange lande, ikke mindst i den tredje verden, vil det være umuligt at etablere undervisning i dansk og indføring i danske samfundsforhold, og konfrontationen med disse vanskeligheder vil fratage mange modet til at forsøge at komme til Danmark.

Kravet om allerede tilegnede sprogkundskaber og viden om danske forhold før indrejse i Danmark vil desuden virke hæmmende på det, lovforslaget angiver at ville fremme. Dansk læres nu bedst i Danmark, ikke bare ved den formelle undervisning, men også ved, at der reelt er mulighed for øve sig i praksis. På samme måde vil man også opnå større fortrolighed med danske forhold, hvis man bor her, end ved at modtage en teoretisk information i udlandet.

Bortset fra, at lovforslaget generelt lider af den mangel, at der savnes en nærmere begrundelse og en vurdering af virkningerne af en eventuel vedtagelse, jf. statsministeriets cirkulære nr. 159 af 16. sept. 1998 om bemærkninger til lovforslag m.v., § 15, mangler der i forslagets bemærkninger konkret svar på en række spørgsmål, hvoraf skal nævnes:

1. Kristne forkyndere udgør langt de fleste af de forkyndere, som hidtil har fået opholdstilladelse. Hvilke problemer har det danske samfund haft med disse forkyndere, som nu skulle kunne begrunde en yderligere stramning af reglerne, der vil ramme især landets kristne trossamfund hårdt?
2. Vil der gælde samme regler for opholdstilladelse til forkyndere og medlemmer af ordenssamfund fra alle de lande, der er medlemmer af EU? Og vil disse uden særlig tilladelse kunne tage ophold i Danmark og arbejde som forkyndere eller missionærer?

3. Hvorledes har integrationsministeren i henhold til bemyndigelsen tænkt sig at fastsætte de nærmere regler for prøven, regler for udpegning af prøveafholdere, betingelser for deltagelse i prøven, størrelsesordenen af gebyr for deltagelse samt nærmere om prøvens indhold og gennemførelse m.v.?
4. Hvorledes agtes prøven i viden om danske samfundsforhold tilrettelagt? Hvorledes vil en objektiv bedømmelse af ansøgerens viden blive sikret? Skal der kun være tale om viden, eller vil der også blive afkrævet personlig accept af disse forhold, og i så fald hvordan? Opremsningen i punkt 2.2.2. afsluttes med et "m.v."; betyder det, at andre forhold kan blive gjort til genstand for bedømmelse, herunder etiske synspunkter, som heller ikke danske statsborgere er forpligtet til at tilslutte sig?

På grund af de her fremlagte bemærkninger må jeg på det indstændigste appellere til, at § 1 nr. 5 udgår ved lovforslagets eventuelle fremsættelse.

Med venlig hilsen

✧ Czeslaw Kozon
Biskop